

Švédsko 2018

Na konci dubna se mi naskytla příležitost navštívit náročné terény Švédska. No a kdo by to nebral? Podívat se do severské země, kde vyrostlo spousta orientačních hvězd, musí být jistě nezapomenutelný zážitek.

Ve čtvrtek 19.4. jsem tedy vyrazila s pardubickým TSM na nekonečně dlouhou cestu do švédského městečka Finspång. Kolem půlnoci jsme nastoupili v Rostocku na noční trajekt. Už jen cesta na lodi byla veliké dobrodružství, i když jsem ji celou prospala a probudila se až ve švédském přístavu Trelleborg. 700km po švédských silnicích ubíhalo velice rychle. K tomu jsme ještě přidali zastávku u největšího švédského jezera Vättern.

Ve velmi dobře vybavené klubovně orientačního běhu Finspång, která měla mimochodem i saunu (bohužel jsem ji navštívila jen jednou), jsme strávili šest dní a naběhali šest tréninků + jeden závod.

Jak popsat švédské terény? Pro někoho jsou jednoduché pro někoho složité. Od našich se liší tím, že zde nenaleznete žádnou oplocenku, tmavě zelený hustník, posed nebo krmelec. Jediné výrazné záchytné body tvoří bažiny a strmé srázy. Mapa je plná vrstevnic v podobě malých kopečků, údolíček, hřbítků a kupek. Když se ve Švédsku ztratíte, najdete se za hodinu až dvě, protože to tam na každém kopečku vypadá stejně. Další problém nastává při střetu s agresivním tetřevem. Pokud vstoupíte na jeho teritorium je schopen vás prohnat po celé bažině, já jsem naštěstí žádného nepotkala. Losi představují menší nebezpečí, zato jsou velmi plaší. Spatřit losa je velká náhoda.

Kromě hlavního závodu 10MILY jsem absolvovala i jeden menší závod (jako naše VČO), běžela jsem velmi náročnou trať na mapě v měřítku 1:15 000 a řeknu vám, v tomto případě se opravdu vyplatí vzít si sebou lupu. I přes několik chyb jsem obsadila sedmé místo. Zajímavost: mají tu modré WC (TOI TOI) s tak vysokým záchodem, že jsem nedosáhla na zem.

Po klubovně ve Finspångu nás čekala orientační klubovna v Tumbě (opět menší město s McDonalidem). Zde jsme přebývali tři dny a běželi tři tréninky. Tyto tréninky byly v terénu podobném 10MILE, který se mi velmi líbil, bylo zde mnoho bažinek a záchytných kopečků.

Často jsme chodili nakupovat do vedlejšího obchodu COOP (ve Švédsku to není malá Jednota, jako u nás, je to něco jako Glóbus). Ochutnala jsem např. jednu švédskou specialitu - borůvková polévka - chutná jako hustý borůvkový džus bez přidaného cukru.

V sobotu se běžela 10MILA, spolu s JUKOLOU největší štafetový závod na světě. Závodí se ve třech kategoriích – mládež, ženy, muži. Mládež – 4 úseky. Ženy – 5 úseků. Muži – 10 úseků se startem v 20:30 a doběhem kolem osmé ráno. Každá kategorie má asi 330 až 350 štafet. Tak velkou arénu, jako tady, jsem ještě nikdy v životě nenavštívila. Vše probíhalo naprosto rychle, nejprve jste museli pochopit předávku. To nebylo tak složité, protože ji měli perfektně zorganizovanou. Šla jsem první úsek, což pro mě byla veliká výzva. Na jednu stranu jsem překypovala nervozitou a na stranu druhou jsem tomu nemohla věřit, budu startovat s tolika lidmi na tak velkolepém závodě. Díky perfektnímu výsledku loňské štafety (15. místo) jsem startovala v první dvacetičlenné řadě, což bylo na moji psychiku velice náročné. Náš startovní koridor obklopovalo několik set lidí, diváci křičeli a radostně fandili. Poslední půl minuty začaly tikat hodiny a do toho se přidal tlumený tlukot srdce. Najednou jsem se do toho závodu začala těšit a naprosto se uklidnila, tři, dva, jedna, start. Všichni vyběhli velikou rychlostí startovním koridorem na mapový start. Celou trať jsem do mapy skoro nekoukala, jenom jsem se táhla za ostatními a doufala, že tam najdu svoji kontrolu, doběhla jsem 52. a jako čtvrtá holka, což je podle mě velmi dobrý výkon. Honza Nechanický nás vytáhl na druhé místo, Kačka

Blažková předávala na místě třetím a Šimon Mareček udržel třetí místo až do cíle. Nemohla jsem tomu uvěřit, třetí místo na tak velkolepém závodě! To je fantastický výkon, který bude velmi těžké překonat. Vyhlášení bylo taktéž nezapomenutelné, protože tolik lidí mi v životě netleskalo.

Tím pro mě skončila dobrodružná cesta do Švédska, všem vám moc přeji, abyste něco podobného také zažili. Podívali se do této kouzelné země a třeba se i v těchto lesích ztratili, protože jen tak se naučíte zdejší terén vnímat nejlépe.

Anička

